

॥ श्री स्वामी समर्थ ॥

॥ श्री सद्गुरु जनार्दन स्वामी महात्म्य ॥

श्री गणेश गिरिजानंदना, मंगलमय तुझी छाया ।
माझ्या बालबुद्धीसी देवा ठाया, सद्गुरूसी नमितो ॥१॥
श्री स्वामी समर्थाचे मनी आले, शंकरबाबासी सोपविले ।
सद्गुरु महात्म्य लिहिण्या स्फुरिले, कृपा तयाची ॥२॥
रामाचा सखा शंकरगीता वाचे, नेम म्हणुनी करतसे ।
वेड्यावाकड्या मनाशी लढतसे, विवेकाने वागण्यासाठी ॥३॥
शंकरगीता सांगे, “गुरूचे गुरु गुरूंना थोर” ।
“आपणां आपले गुरु थोर,” म्हणुनी हे महात्म्य स्फुरते ॥४॥
माझे सद्गुरु जनार्दनु, मायेचा कल्पतरू ।
कलियुगे जन्म घेती, आम्हासी उद्धरण्या ॥५॥
शंकरराव खेर हे पिता, व पार्वती हीच माता ।
सद्गुरु स्वामीने जन्म घेतला, गुरूवारी शुभदिवशी ॥६॥
मातापित्यासी आनंद जाहला, ब्रह्मांडभूषण पोटी आला ।
सद्गुरु स्वामी दाखवी बाळलीला, तोषविती आईवडिला ॥७॥
सद्गुरु श्री विष्णूचा अवतार, गरूड येई अनीवर ।
रोज पहाटे सद्गुरूसी नेई, तीर्थक्षेत्रासी नदीतीरावर ॥८॥
आठव्या वर्षी सद्गुरूसी, मौंजीबंधनाचा योग येई ।
गायत्री माता प्रसन्न होई, सर्व विद्येच्या सूर्यास ॥९॥
तेराव्या वर्षी सद्गुरु, नारेश्वरी गेले ।
श्री रंगावधूतांचे दर्शन घेतले, तेज तेजासी भेटले ॥१०॥
श्री सद्गुरु हरीभजनी रंगती, उपास्यदैवत श्री रामासी नमिती ।
साधना, अखंड चालतसे ॥११॥

श्री महाकालीस राहवेना, आली श्री सदगुरुंच्या भेटीला ।
अखंड तेजाच्या ज्योतीला, एकरूप होण्या विनवितसे ॥१२॥
श्री अम्मूमैय्या गुजरात देशी, सदगुरुसी भवानी दर्शन देती ।
बालपणात, कृतार्थ करिती ॥१३॥
श्री नानामहाराज तराणेकर, पात्र मूर्तीमंत दत्तकृपेचे ।
सर्व तेजोमय ब्रह्मांडात, माझ्या सदगुरुची वाट पाहती ॥१४॥
प.पू. टेंबे स्वामी, तसेच अक्कलकोटचे श्री स्वामी समर्थ ।
माझ्या सदगुरुंसाठी झगडत, तिथे भगवान दत्तात्रेय प्रगटत ॥१५॥
श्री दत्तात्रेयांनी आज्ञाचक्री पाय ठेविला, श्री नाना महाराजांसी अर्पिला ।
सिद्धतपस्वी शिष्य जाहला, श्री नानांच्या कृपेसी पात्र ॥१६॥
श्री स्वामी समर्था हसू आले, श्री टेंबे स्वामी तृप्त जाहले ।
श्री गुरुदेव दत्तांचे तेजोमयात, माझे सदगुरु एकरूप जाहले ॥१७॥
चौदा विद्या व चौसष्ट कलेचा आगर, माझे सदगुरु सागर ।
सात्विकतेची राहाणी, आणि सिद्धावस्थेत काळ चालिला ॥१८॥
कालमाने श्री सदगुरुंनी, गृहस्थाश्रम स्वीकारिला ।
तडजोड न करी साधनेला, तपस्वी जीवन जगुनी दाखविती ॥१९॥
श्री सदगुरु माझे मायाळू, सर्वकुटुंबियासी आधारू ।
सर्वांचे भवतापातील तारू, असे कोठेही मिळेना ॥२०॥
श्री स्वामी समर्थ कृपेने, स्ववास्तुचा जीर्णोद्धार करी ।
पंचलोहाची श्री स्वामींची मूर्ती, पंचमहाभूतांच्या स्वामींनी बनविली ॥२१॥
अनेकास अनुभूती येऊ लागली, नवीन वास्तु फुलू लागली ।
जीवने प्रकाशमान होऊ लागली, माझ्या सदगुरु सान्निध्ये ॥२२॥
श्री स्वामी समर्थाची आज्ञा झाली, सदगुरुंची भ्रमंती सुरू झाली ।
रंजल्या गांजल्यांची मुक्ती आली, माझिया सदगुरु रूपात ॥२३॥

दुःखितांचे दुःख हरण्यास, समर्थ त्यांना करण्यास ।
ध्यानजपाच्या मार्गी लावण्यास, श्री सद्गुरूंनी ध्वजा उभारली ॥२४॥
माझ्या सद्गुरूंचे स्वामी झाले, सकळ ब्रह्मांड आनंदिले ।
तिन्ही लोकींचे अधिपती, सद्गुरू सेवेसी रूजू झाले ॥२५॥
बडोद्यासी प्रकटलेले सगुण ब्रह्म, शक्तीपात घडवी ।
साधकासी दिव्य अनुभूती देऊन, कुंडलिनीसी खेळवी ॥२६॥
श्री सद्गुरू, कधीही न करिती जातीपाती भेद ।
सर्वासी समान मानिती, करिती षट्चक्रांचा भेद ॥२७॥
अनंत जन्मांच्या पुण्यराशी, जेव्हा एकत्र येती ।
प्रारब्ध कर्मावरी मात करून, श्री सद्गुरू भेटती ॥२८॥
जैसी ज्याची श्रद्धा, तैसा तयासी अनुभव येई ।
श्री स्वामी नामाच्या गजरात, टाकरखेड्यासी आश्रम होई ॥२९॥
श्री सद्गुरू स्वकरे, श्री दत्तमूर्ती आश्रमी स्थापिती ।
तिथे अखंडरूपे वसू लागले, गाणगापुरीचे अधिपती ॥३०॥
टाकरखेडा प्रतिगाणगापूर बनू लागले, भक्तांचे लोट येऊ लागले ।
भक्तीची गंगा वाहू लागली, माझिया सद्गुरू चरणी ॥३१॥
भक्त प्रथम सांसारिक अडचणीपायी, सद्गुरू चरणी येई ।
अडचणी सर्व निवारून, श्री सद्गुरू त्यासी साधकमार्गाची दिशा देई ॥३२॥
संसारी बनू लागले साधक, साधक होऊ लागले अधिकारी ।
सच्चिदानंदाचा आनंद लुटू लागले, माझिया सद्गुरू कृपेने ॥३३॥
भक्तांनी उत्सव सुरू केले, देव भूतली उतरू लागले ।
श्री सद्गुरूंचा जन्मोत्सव, बेंगलोर येथे सुरू होई ॥३४॥
कर्म, ज्ञान, भक्ती व राजयोगांचा मेरूमणी, सद्गुरू स्वामी माझा ।
ज्याचे जसे संचित कर्म, त्यासी तसे फळ देई ॥३५॥

पुत्रार्थियासी पुत्र होती, कष्ट संकटे दूर होती।
सर्व प्रार्थनेस फळ येई, मोक्षार्थियांची वाट पाही ॥३६॥
ज्याची झोळी संपत नसे, तो नवनाथांचा नाथ असे ।
ज्याचे ठायी ब्रह्माविष्णूमहेश वसे, तो माझा सदगुरु असे ॥३७॥
प्रचीतिची अखंड माला, सुरु झाली अविरत नाना ।
ज्याचे जे इष्टदैवत, प्रकटू लागले श्री गुरुचरणा ॥३८॥
माझे सदगुरु मायेची माऊली, धरी कृपेची साऊली ।
अभयवचन देऊनी, सर्व भक्तांसी तारिती ॥३९॥
अनंत जन्मींचे पापाचे घडे, केवळ एका नजरेने फोडे ।
श्री सदगुरु माऊलीचे, ऋण कैसे फेडावे ॥४०॥
श्री सदगुरुंची भीमरथी शांती, नाशिकक्षेत्री भक्त करिती ।
भक्तीसंगमात डुंबती, कैवल्यसुखाच्या शोधात ॥४१॥
श्री सदगुरुंचा सहस्रचंद्रदर्शन सोहळा, नागपुरात आरंभिला ।
पंढरपूरी जैसा भक्तीचा मळा, भाग्यवंतांनी अनुभवला ॥४२॥
ऐशा श्री सदगुरुंची महती, किती सांगावी लोकांप्रती ।
जेथे वैखरी थकली, स्वामींचे गुणगान गाया ॥४३॥
माझिया मनात स्फुरले, श्री शंकरमहाराजांनी लिहविले ।
कर्ताकरविता तोचि जाणे, सदगुरु चरणी लीन मी ॥४४॥
माझे हे, श्री सदगुरु स्तवन महात्य अल्पमती ।
अर्पण करितो, श्री स्वामी समर्थ चरणांप्रती ॥४५॥

शुभं भवतु, शुभं भवतु, शुभं भवतु
अनंतकोटी ब्रह्मांडनायक राजाधिराज योगीराज अक्कलकोटनिवासी
श्री स्वामी समर्थ महाराज की जय
परमपूज्य सदगुरु श्री जनार्दन स्वामी महाराज की जय